

23. ช่วยขยายมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ให้เป็นเลิศด้านไอที

23.1 รongอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนาและฝ่ายไอที

ตอนที่ผมเป็นศาสตราจารย์หัวหน้าภาคคอมพิวเตอร์ที่คณะสถิติประยุกต์ และเป็นนายกสโมสรข้าราชการที่นั่น ท่านศาสตราจารย์ชูบ กาญจนประกร เป็นอธิการบดี แล้วตอนที่ท่านจะย้ายจากนี้เข้ามาเป็นอธิการบดีที่อัสสัมชัญนั้น ผมก็เป็นประธานจัดงานเลี้ยงส่งโดยพยายามทำให้ผู้ที่มีเรื่องข้องหมองใจกับท่านอาจารย์ชูบ หันกลับมาเป็นมิตรสหายกันตามเดิม

เมื่อท่านอาจารย์ชูบเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแล้ว ท่านก็เชิญให้ผมเป็นรองอธิการบดีกิตติมศักดิ์ฝ่ายวางแผนและพัฒนา ท่านกรรณฯจัดห้องทำงานให้ผม ที่ชั้น 2 อาคารดี ใกล้เคียง กับห้องอธิการบดี ผมก็ไปทำงานที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญทุกคืน ประมาณ 6 โมงเย็นถึง 4 ทุ่ม

ต่อมาท่านภราวดา ดร. ประทีป มาร์ติน โกมลมาศ เป็นอธิการบดี ท่านก็ขอเปลี่ยนตำแหน่งผมเป็นรองอธิการบดีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แล้วเมื่อท่านภราวดา ดร.บัญชา แสงหิรัญ เป็นอธิการบดี ผมก็เป็นรองอธิการบดีฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศถึง พ.ศ. 2547 ผมก็อยู่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมากกว่า 27 ปีแล้ว

+

รูปที่ 23.1 กับท่านอาจารย์ชูบ กาญจนประกร

รูปที่ 23.2 อีกรุ่นหนึ่งในงานคอมพิวเตอร์ท่านอาจารย์ชูบ กาญจนประकर

รูปที่ 23.3 ร่วมรับแขกต่างประเทศของอัสสัมชัญ

23.2 กรรมการสภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ท่านอาจารย์ชูบกรุณาเสนอชื่อผม เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยและทบวงก็กรุณาแต่งตั้งและเมื่อสภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยก็กรุณาเสนอชื่ออีกผมก็เลยเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญติดต่อกันมากกว่า 27 ปีแล้ว

สภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นสภานานาชาติที่น่ารักมาก สมาชิกทุกท่านรักมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ช่วยกันดูแลให้มหาวิทยาลัยพัฒนาก้าวหน้าต่อไปไม่หยุดยั้ง เป็นสภานานาชาติที่ไม่มี

การแบ่งพรรคแบ่งพวก เป็นสภาพที่ไม่มีใครคอยขัดแย้งขัดขาใคร เป็นสภาพที่ไม่มีใครมีความแค้นส่วนตัวกับใครแล้วคอยโจมตีทุกครั้งทุกโอกาส สภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญรักใคร่ปรองดองกันอย่างดี ผมเป็นกรรมการสภา เป็นประธานและนายกสมาคมมากมาย ขอรับรองได้ว่า สภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นสภาพที่ดีที่สุด

มีอะไรที่มึ่ความคิดเห็นไม่ตรงกัน สภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญก็ตกลงกันอย่างสงบ มีตัวอย่างครั้งหนึ่ง ท่านอธิการบดีสมัยนั้นคือ ภราดา ดร. ประทีป มาร์ติน โกมลมาศ เสนอขอซื้อที่ดินบริเวณอสมท. ในราคาประมาณ 50 ล้านบาท สมาชิกบางท่านไม่เห็นด้วย และท้วงติงอย่างสุภาพ ท่านอธิการบดีก็กล่าวว่าเมื่อมีผู้ท้วงติง ท่านก็จะขอไปกู้เงินในชื่อของตนเอง ไม่ใช่ชื่อมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เมื่อท่านทำสัญญากู้เงินในชื่อของตนเอง แล้วยังไม่ทันผ่อนหมดก็มีคนมาซื้อที่ดินไปในราคาประมาณ 650 ล้านบาท นำเงินไปฝากสมัยนั้น ดอกเบี้ยยังสูงอยู่ รวมได้ดอกเบี้ยประมาณ 200 ล้าน เป็น 850 ล้านบาท ภราดา มาร์ติน ก็กรุณาขายได้เหล่านี้ให้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ นับว่า ภราดา มาร์ติน เป็นผู้ที่มีพระคุณต่อมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นอย่างยิ่ง

รูปที่ 23.4 กรรมการสภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
เยี่ยมคารวะ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย

รูปที่ 23.5 กรรมการสภามหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญให้การต้อนรับ ฯพณฯ ประจวบ ไชยสาส์น

23.3 หัวคอมพิวเตอร์ขึ้นเครื่องบินมาให้อัสสัมชัญใช้เป็นเครื่องแรก

คอมพิวเตอร์เครื่องแรกที่มีใช้ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญนั้นคือ เรดิโอแชค ทีอาร์เอส 80 (Radio Shack TRS 80) ซึ่งผมซื้อจากเมืองนอกตอนไปประชุม แล้วหัวขึ้นเครื่องบินมาลงที่ดอนเมือง ผ่านกระบวนการศุลกากรอย่างถูกต้อง นำมาติดตั้งที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

เครื่องทีอาร์เอส 80 นั้นเป็นไมโครคอมพิวเตอร์มีความจุเพียง 64K มีภาษาเบสิกสำหรับเลขจำนวนเต็ม (Integer Basic) แล้วมีเทปแบบเทปเพลงเป็นหน่วยความจำสำรอง ไม่มีจานแม่เหล็กแบบใดทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามเมื่อเทียบกับคอมพิวเตอร์เครื่องแรกของไทยที่สำนักงานสถิติแห่งชาติและที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีความจุเพียง 16K เครื่องทีอาร์เอส 80 ก็มีความจุมากแล้ว

ต่อจากนั้นผมก็ขอให้ ดร.กัลยา โสภณพานิข ซึ่งเดินทางไปต่างประเทศบ่อย ช่วยนำเครื่องทีอาร์เอส 80 จากต่างประเทศมาติดตั้งที่อัสสัมชัญอีก 2 เครื่อง รวมเป็น 3 เครื่อง

23.4 ตั้งภาควิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจแห่งแรกในโลก

ในต่างประเทศสมัยนั้นมีภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (Computer Science) และภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (Computer Engineering) ผมเห็นว่าอัสสัมชัญหรือเอแบค (ABAC = Assumption Business Administration College) ตอนนั้นเป็นหนึ่งในด้านบริหารธุรกิจ นักธุรกิจทั้งหลายจะส่งลูกหลานเรียนบริหารธุรกิจก็ต้องส่งมาเรียนที่เอแบค เรียกได้ว่าเป็น “วิทยาลัยบริหารธุรกิจแห่งเมือง (The Business Administration College in Town)”

ในสหรัฐอเมริกา ท่านประธานาธิบดี ไอเซนฮาว (Eisenhow) ได้ตั้งคณะกรรมการธิการด้านความเป็นเลิศของอเมริกาซึ่งได้มีข้อเสนอว่า การที่ชาวอเมริกันจะดำรงความเป็นเลิศได้ต่อไปนี้ ชาวอเมริกันจะต้องเปลี่ยนจาก “อ่านออกเขียนได้ และคิดเลขเป็น” เป็นอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น และใช้คอมพิวเตอร์เป็น” นั่นคือ ต้องนำวิทยาการคอมพิวเตอร์ไปใช้ในทุกสาขาวิชา

ฉะนั้น อัสสัมชัญก็ควรจะนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในสาขาบริหารธุรกิจด้วย และเพื่อจะผสมผสานความเป็นเลิศด้านบริหารธุรกิจกับวิทยาการคอมพิวเตอร์ ผมก็เสนอชื่อสาขาวิชาใหม่ว่า “คอมพิวเตอร์ธุรกิจ (Business Computer)” โดยสมัยนั้นยังไม่มีสาขาวิชาใดในโลกใช้ชื่อนี้ นั่นคือ อัสสัมชัญเป็นแห่งแรกในโลกที่ใช้ชื่อสาขาวิชา “คอมพิวเตอร์ธุรกิจ”

จากการที่ผมได้เคยเป็นศาสตราจารย์เต็มขั้นด้านคอมพิวเตอร์จากอเมริกาและเป็นศาสตราจารย์คอมพิวเตอร์คนเดียวในเมืองไทยตอนอยู่นิด้า ทบวงมหาวิทยาลัยก็กรุณาให้ความไว้วางใจให้ผมเป็นประธานคณะกรรมการพิจารณาเปิดดำเนินการสาขาคอมพิวเตอร์หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่นำวิชาคอมพิวเตอร์มารวมกับวิชาบริหารธุรกิจที่อัสสัมชัญ ก็ต้องส่งเข้าสภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่ผมเป็นกรรมการอยู่ด้วย แล้วส่งไปยังกรรมการที่ทบวงที่ผมเคยเป็นประธานกรรมการ อย่างไรก็ตามผมไม่ได้ใช้เอกสิทธิ์แห่งการเป็นประธานเลย ผมส่งเสริมให้กรรมการทุกท่านพิจารณาโดยละเอียด และเสนอการปรับปรุงแก้ไข โดยตอนนั้นผมเชิญ ดร. กัลยา โสภณพณิช เป็นหัวหน้าภาควิชา

เมื่อคณะกรรมการเสนอให้ปรับปรุงแก้ไขอะไร อัสสัมชัญก็รับกลับมาให้ผมจัดการปรับปรุงแก้ไข แล้วส่งไปที่กรรมการที่ผมเป็นประธานพิจารณา เมื่อการปรับปรุงแก้ไขเป็นไปตามที่คณะกรรมการแนะนำและคณะกรรมการพอใจกับการตรวจเยี่ยมที่อัสสัมชัญแล้ว คณะกรรมการก็อนุมัติให้เปิดดำเนินการได้

ต่อมาก็มีมหาวิทยาลัยต่างๆ นำหลักสูตรของอัสสัมชัญไปปรับปรุงแก้ไข และเปิดสอนในชื่อสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แม้แต่ในต่างประเทศก็มีชื่อสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลังมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

อย่างไรก็ตามวิทยาการด้านคอมพิวเตอร์เปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก ในที่สุดอีกกว่าสิบปีต่อมามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญก็ขอเปลี่ยนชื่อสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นสาขาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ (Computer Information Systems) ตามที่ใช้กันเป็นส่วนมาก

รูปที่ 23.6 รับโล่จาก ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

23.5 นายกสมาคมนักเรียนเก่าเอไอทีและกรรมการสภาสถาบัน

เมื่อวาระนายกสมาคมนักเรียนเก่าเอไอที ว่างลง ปกติผู้ที่เป็นนายกสมาคมนักเรียนเก่าเอไอทีสาขาประเทศไทยจะสมัครเป็นนายกสมาคมแม่ แต่ตอนนั้นท่านไม่พร้อมและยังไม่อยากให้นายกสมาคมสาขาประเทศอื่น เป็นนายกสมาคมแม่ สมาชิกหลายคนก็เลยมาทาบถามให้ผมสมัครเป็นนายกสมาคมแม่

สมาชิกทั้งหลายเห็นว่าผมเป็นคนที่ได้ที่ 1 ในรุ่นแรกของเอไอที แล้วไปมีประสบการณ์ในแคนาดาและอเมริกามานาน น่าจะทำหน้าที่เป็นนายกสมาคมแม่ได้ดี นักเรียนเก่าเอไอทีทั้งหลาย เขาก็เลยลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ผมเป็นนายกสมาคมนักเรียนเก่าเอไอที เป็นประธานจัดการประชุมทั้งเมืองไทยและต่างประเทศ

รูปที่ 23.7 ศ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน นายกสมาคมนักเรียนเก่าเอไอที เป็นประธานการประชุมกรรมการสมาคมที่เนปาล 21-23 ตุลาคม 2533

รูปที่ 23.8 เข้าเฝ้ารับเสด็จสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ

ในฐานะ โดยตำแหน่งได้เข้าร่วมประชุมทุกครั้ง และได้เข้าเฝ้ารับเสด็จสมเด็จพระบรมราชินีนาถในโอกาสเสด็จพระราชดำเนินทรงเยี่ยมเอไอที

สมัยนั้นพอดีสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย หรือเอไอทีได้รับรางวัลแมกไซไซ สถาบันกำหนดให้อธิการบดีและนายกสมาคมนักเรียนเก่าร่วมกันไปรับรางวัล อธิการบดีและผมก็เลยเดินทางไปฟิลิปปินส์ด้วยกัน เพื่อรับรางวัลแมกไซไซ โดยขึ้นไปบนเวทีด้วยกัน และมีโอกาสได้ถ่ายภาพร่วมกับมาตามแมกไซไซด้วย

รูปที่ 23.9 ถ่ายภาพกับมาตามแมกไซไซ ในฐานะ นายกสมาคมนักเรียนเก่าไปร่วมรับรางวัลแมกไซไซ

สมาคมนักเรียนเก่าเอไอที่มีการจัดงานเป็นระยะๆ ดังตัวอย่างที่เชิญ คุณเกษม จาติกวณิช มาบรรยาย

รูปที่ 23.10 สมาคมนักเรียนเก่าเอไอที่เชิญคุณเกษม จาติกวณิช มาบรรยาย

23.6 ประธานประสานงานคอมพิวเตอร์เอแบค

เมื่อ พ.ศ. 2537 ภราดา ดร. ประทีป มาร์ติน โกมลมาศ ได้กรุณาแต่งตั้งให้ผมเป็นประธานประสานงานคอมพิวเตอร์ (CASE = The Computing Activity Steering Committee) ประกอบด้วย

1. ภราดา ดร. ประทีป มาร์ติน โกมลมาศ	อธิการบดี
2. ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน	ประธานกรรมการ
3. ภราดา ดร. บัญชา แสงหิรัญ	กรรมการ
4. ภราดา วิศิษฐ์ ศรีวิชัยรัตน์	กรรมการ
5. ดร.วินัย โทกระกุล	กรรมการ
6. ดร. เกสร ชินนะเมธีพิทักษ์	กรรมการ
7. ดร. สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล	กรรมการ
8. ดร. วิน ทิน	กรรมการ
9. ดร. ประทีต สันติประภาพ	กรรมการ
10. ดร. เชิดชัย เขียวธีรกุล	กรรมการ
11. ดร. ธิติพงษ์ ต้นประเสริฐ	กรรมการ
12. อ. สุภาวดี นนทแก้ว	กรรมการ
13. อ. กมล กิจสวัสดิ์	กรรมการ

14. อ. ฟีรุช อนารากิ	กรรมการ
15. อ. วิชัย ศัทธาโชตินัน	กรรมการ
16. อ. นรนุช ไม้แก้ว	กรรมการ

23.7 ตั้งเกตเวย์อินเทอร์เน็ตนานาชาติขึ้น เป็นแห่งแรกของเอกชนในเมืองไทย

เอไอที่เป็นผู้นำอินเทอร์เน็ตมาเมืองไทยเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2530 โดยได้รับทุนช่วยเหลือจากออสเตรเลีย ออกเงินค่าโทรศัพท์ทางไกลให้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่เอไอที่ติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ออสเตรเลีย วันละ 2-3 ครั้งเพื่อรับส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

สมัยแรกมีผู้ใช้อีเมลไม่กี่คน และในฐานะนักเรียนเก่าเอไอที่ที่สอนวิชาคอมพิวเตอร์ให้แล้วยังเป็นนายกสมาคมนักเรียนเก่าเอไอที่และเป็นกรรมการสภาสถาบัน ผมก็ได้มีโอกาสใช้อินเทอร์เน็ตที่เอไอที่ด้วย

สรุปแล้วก็นับว่านอกจากจะเป็นคนไทยคนแรกที่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตที่อเมริกา ผมก็ยังเป็นหนึ่งในคนไทยกลุ่มแรกที่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต เมื่ออินเทอร์เน็ตมาถึงเมืองไทย

เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ผมใช้ต่ออินเทอร์เน็ตไปเอไอที่นั่น ภราวดา มาร์ติน กรุณาจัดสรรงบประมาณให้ผมซื้อและติดตั้งที่ห้องทำงานของผมที่ชั้น 2 อาคาร ดี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

วิธีที่เอไอที่ต่ออินเทอร์เน็ตไปออสเตรเลียใช้นั้นใช้ “หมุนโทรศัพท์” อีกวิธีหนึ่งคือการเช่าคู่สายประจำเรียกว่า “สายเช่า” (Leased Line) ต่อมาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็เช่าสายต่ออินเทอร์เน็ตที่อเมริกา จึงอาจกล่าวได้ว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเกตเวย์อินเทอร์เน็ตนานาชาติแห่งแรกของเมืองไทย แล้วอัสสัมชัญก็ย้ายการเชื่อมต่อจากเอไอที่ไปจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนเอไอที่เอง ก็ย้ายจากการต่อไปยังออสเตรเลียไปเป็นต่อกับจุฬา สรุปแล้วตอนนั้นก็มี เอไอที่ เอแบค มหิดล เชียงใหม่ และสงขลา ต่ออินเทอร์เน็ตกับจุฬา

นอกจากมหาวิทยาลัยแล้วก็มีเนคเทค หรือศูนย์คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ ที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตที่จุฬา สมัยนั้นให้ใช้อินเทอร์เน็ตได้เฉพาะในการศึกษาห้ามใช้ในธุรกิจ แต่เนคเทคไปขอบริจาคเครื่องมาจากบริษัทคอมพิวเตอร์แล้วอนุญาตให้บริษัทคอมพิวเตอร์นำอินเทอร์เน็ตไปใช้ทางธุรกิจ จุฬาเห็นเนคเทคทำผิดระเบียบก็เลยตัดสินใจไม่ให้เนคเทคใช้เนคเทคก็เลยไปตั้งงบประมาณตั้งเกตเวย์อินเทอร์เน็ตนานาชาติแห่งที่ 2 ของไทยขึ้น

เกตเวย์อินเทอร์เน็ตนานาชาติสองแห่งแรกของไทยเป็นของรัฐบาล ส่วนแห่งที่ 3 ของไทยเป็นของเอกชน คือมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ฉะนั้นจึงอาจจะกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นเกตเวย์อินเทอร์เน็ตนานาชาติแห่งแรกของฝ่ายเอกชน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนิน ทรงเยี่ยมมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และทรงกดปุ่มเปิดเกตเวย์อินเทอร์เน็ตนานาชาติ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

รูปที่ 23.11 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิด International Internet Gateway ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ต่อจากนั้นมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญก็ให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่สถานศึกษาต่างๆ โดยตั้งเป็นโครงการ “สคูลเน็ต (School Net)”

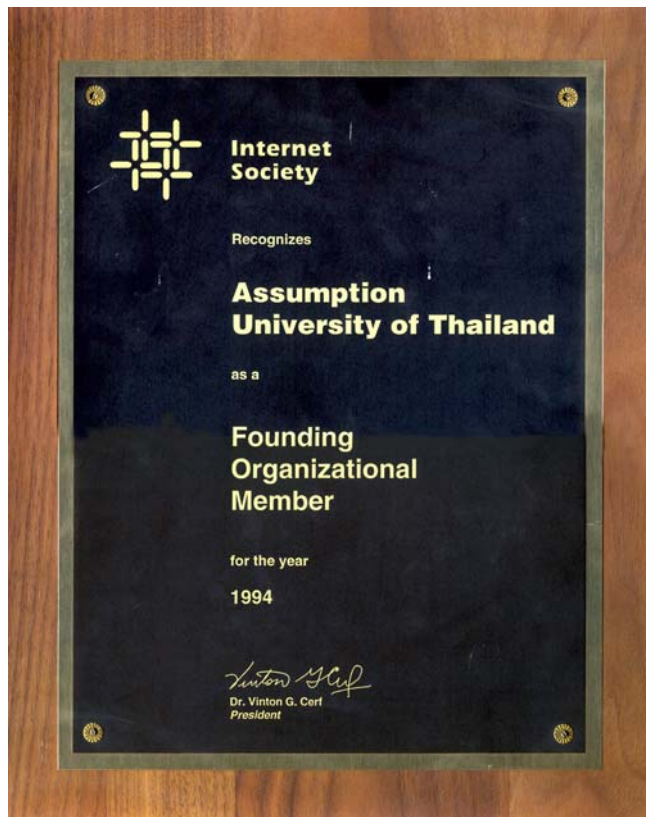

รูปที่ 23.12 อัสสัมชัญให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่อินเทอร์เน็ต

23.8 อัสสัมชัญเป็นสมาชิกก่อตั้งสมาคมอินเทอร์เน็ตนานาชาติ

ผมเข้าอินเทอร์เน็ตวันละ 3 เวลา ก่อนหรือหลังอาหารได้เห็นประกาศว่า มีการตั้งสมาคมอินเทอร์เน็ต “ไอซอค (ISOC = Internet Society)” ที่อเมริกา โดยมี วินท์ เซิร์ฟ (Vint Cerf) เป็นนายกก่อตั้ง ผมก็อีเมลไปขอให้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นสมาชิกก่อตั้ง แล้วไปกราบเรียนขอสดางค์จาก ภราวดา ดร.มาร์ติน ซึ่งท่านก็กรุณา

ตกลงมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นสมาชิกก่อตั้งของสมาคมอินเทอร์เน็ตนานาชาติ โดยที่ในเอเชียอาคเนย์ ไม่ว่าจะเป็น สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ก็ตาม ไม่มีประเทศใดเป็นสมาชิกก่อตั้งของสมาคมอินเทอร์เน็ตนานาชาติเลย มีเฉพาะประเทศไทย เท่านั้น

รูปที่ 23.13 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นสมาชิกก่อตั้งสมาคมอินเทอร์เน็ตนานาชาติ

23.9 รับรางวัลเซนต์ไมเคิลสาขาบริการสาธารณะ

เมื่อ พ.ศ. 2542 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้กรุณาให้รางวัลเซนต์ไมเคิล (St. Michael's Public Service Award) โดยประกาศเป็นภาษาอังกฤษ พอจะแปลเป็นไทยคร่าวๆ ได้ดังต่อไปนี้

ศ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน ได้รับรางวัลเซนต์ไมเคิลสาขาบริการสาธารณะ ด้วยเหตุผลมากมาย เกินกว่าจะกล่าวได้หมดในเนื้อที่ประกาศนี้ คงจะเพียงพอแล้วที่จะกล่าวว่าท่านมีคุณงามความดีมากกว่าความคาดหวังสำหรับผู้ควรได้รับรางวัล

รางวัลเซนต์ไมเคิลสาขาบริการสาธารณะ ที่มีให้สำหรับท่านผู้ที่ให้บริการวิชาการแก่สาธารณะชนเป็นที่ยอมรับโดยสาธารณชนทั่วไป เป็นชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย ผลงานของ ศ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน ในด้านบริการวิชาการแก่สาธารณะชนมีมากมาย ผลงานของท่านที่ให้แก่สังคมและประเทศชาตินั้นเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง ท่านได้รับการคัดเลือกเป็นบุรุษคอมพิวเตอร์แห่งเอเชีย บุคคลผู้ประสบความสำเร็จแห่งปี และบุคคลแห่งปี 2 ปีซ้อน โดยวารสารจีเอ็ม ศ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน ยังได้รับพระราชทานสายสะพายครบทั้ง 4 สาย สำหรับข้าราชการ

ท่านเป็นประธานกรรมการ และที่ปรึกษามากมายหลายด้านทั้งในและนอกวงการศึกษา ผลงานดังกล่าวของท่านทำให้ท่านเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีวิสัยทัศน์อันสูงส่ง มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญได้รับอนิสงค์ จากการที่ ศ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน ได้ทำหน้าที่รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา ประธานกรรมการบัณฑิตวิทยาลัยระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ บัณฑิตวิทยาลัยจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม และหลักสูตรดุริยางค์บัณฑิต ตลอดจนตำแหน่งหน้าที่สำคัญอีกมากมาย ดังนั้นผลงานและความสำเร็จมากมายหลายอย่างของท่านจึงทำให้ทั้งตัวท่านเองและมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญได้รับเกียรติยศอย่างยิ่ง